

Sygn. akt I C 1288/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 stycznia 2014 r.

Sąd Rejonowy w Kłodzku, I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Ewa Karp

Protokolant: Katarzyna Budzik

po rozpoznaniu w dniu 28 stycznia 2014 r. w Kłodzku

sprawy z powództwa R. S.

przeciwko (...)S.A. w W.

o zapłatę 27 934 zł

I. zasądza od pozwanego (...)S.A. w W. na rzecz powoda R. S. kwotę 27 934 (dwadzieścia siedem dziewięćset trzydzieści cztery) zł z ustawowymi odsetkami od kwoty 12 934 zł od dnia 23 października 2012 r. i od kwoty 15 000 zł od dnia 22 lipca 2013 r. oraz tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego kwotę 2 417 (dwa tysiące czterysta siedemnaście) zł;

II. nakazuje stronie pozwanej by uiściła na rzecz Skarbu Państwa tytułem opłaty sądowej od obowiązku ponoszenia, której powód był zwolniony kwotę 1 397 (tysiąc trzysta dziewięćdziesiąt siedem) zł oraz tytułem wynagrodzenia biegłych pokrytego tymczasowo ze środków Skarbu Państwa kwotę 1 201,31 (tysiąc dwieście jeden 31/100) zł;

III. dalej idące powództwo oddala.

Sygn. akt I C 1288/12

UZASADNIENIE

Powód R. S. wniósł o zasądzenie od pozwanego W.(...)w W. kwoty 12 934 zł tytułem zadośćuczynienia i odszkodowania za doznana krzywdę.

W uzasadnieniu wskazał, że w dniu 31 marca 2012 r. w miejscowości S. doszło do zdarzenia komunikacyjnego, w którym poszkodowany został powód, jako pasażer pojazdu A. został poszkodowany w wyniku uderzenia o pojazd sarny, która wybiegła z przydrożnego rowu i uderzyła w bok pojazdu po stronie pasażera.

W związku ze zgłoszoną szkodą strona pozwana uznała swoją odpowiedzialność, przyznała 3 000 zł tytułem zadośćuczynienia oraz kwoty 574 zł i 360 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia i dojazdu do placówek medycznych.

Powód wskazał, że doznał licznych obrażeń, w tym utraty czucia palca V ręki prawej, zerwania więzadła palca V ręki prawej, urazu kolana oraz skręcenia i naderwania odcinka szyjnego kręgosłupa, pourazowych bólów skroniowych głowy, zawrotów głowy, pourazowego zespołu bólowo- szyjno - barkowo - ramiennego i wyprostowania lordozy szyjnej.

Po wydaniu opinii przez powołanych biegłych powód rozszerzył powództwo o kwotę 15 000 zł tytułem zadośćuczynienia.

Strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu stwierdziła, że roszczenie powoda jest nieuzasadnione co do zasady i wysokości, bowiem wprawdzie przyznała już świadczenie poszkodowanemu, ale to nie sanuje braku podstawy prawnej oraz wskazała, że gdyby nawet przyjąć, że uznała roszczenie, to kwestionuje żądanie co do wysokości, bowiem przyznana dotychczas kwota 3000 zł stanowi sumę odpowiednią w rozumieniu art. 445 par. 1 k.c.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 31 marca 2012 roku 29 letni powód R. S., wówczas bezrobotny, został poszkodowany w wypadku komunikacyjnym. Powód był pasażerem pojazdu, a kierowcą jego żona. Właściciele pojazdu, rodzice żony, ubezpieczeni byli w pozwanym (...)

Powód doznał skręcenia i naderwania odcinka kręgosłupa szyjnego, urazu kolana i palca piątego prawej ręki. Powód poniósł koszty zakupu leków - 25, 92 zł, 74, 13, badań - 70 zł, usług medycznych- 360 zł, dojazdów 901, 66 zł oraz przeszedł rehabilitację

Strona pozwana przyjęła zgłoszenie szkody, uznała roszczenie uprawnionego i przyznała powodowi tytułem zadośćuczynienia kwotę 3 000 zł, oraz tytułem zwrotu kosztów leczenia i dojazdów kwotę 155, 03 zł.

Dowód:

Przesłuchanie powoda K-238

Przyjęcie szkody K- 81,

Dokumentacja medyczna K- 90-113, faktury i rachunki K- 114-130, 160, 164-166, 178

Akta szkody, decyzja K- 212-213

Zaświadczenie K- 162

Przyczyną wypadku było to, że kierująca pojazdem żona powoda nie zareagowała na sytuację na drodze, bo nie zauważyła jak z przydrożnego rowu, wprost pod nadjeżdżający pojazd, wybiegła sarna, która uderzyła w samochód od strony pasażera, którym był powód.

Dowód:

- pismo Komisariatu policji K- 168, wyrys K- 169-170

Biegły ortopeda powołany w sprawie rozpoznał u powoda podejrzenie ponownego uszkodzenia więzadła krzyżowego przedniego lewego stawu kolanowego, niestabilność przednią lewego stawu kolanowego, uszkodzenie ścięgna prostownika palca V ręki prawej w stawie międzypaliczkowym i stan po wykręceniu kręgosłupa szyjnego. Biegły stwierdził, że w wyniku wypadku z 31 marca 2012 roku powód doznał trwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 9 %, bowiem u powoda nastąpiło uszkodzenie implantu kolanowego, który miał przed wypadkiem i jedynym sposobem leczenia jest wykonanie artroskopii stawu kolanowego, a istnieją obecnie wskazania do zabiegu operacyjnego i rewizji plastyki ACL, a rokowanie co do przyszłości stawu kolanowego jest niepewne. Koszt takiej operacji wynosi około 7000 zł, a powód nie zdecydował się na operację z powodu braku środków i nie uzyskaniu ich od ubezpieczyciela.

Dowód:

opinia biegłego ortopedy K- 255-259 , opinia uzupełniająca K- 289

przesłuchanie powoda K-238

akta szkody

Powołana w sprawie biegła neurolog stwierdziła dodatkowo u powoda 3 % uszczerbku na zdrowiu spowodowanego urazem kręgosłupa.

Dowód:

Opinia biegłej neurolog K- 278-282, opinia uzupełniająca k- 325

W wyniku badania psychologicznego powoda R. S. biegła psycholog L. K. stwierdziła, że wypadek, jakiemu uległ powód przyczynił się do zdezorganizowania jego funkcjonowania psychospołecznego, pojawiły się u powoda objawy charakterystyczne dla ostrej reakcji na stres wykraczające poza zakres jego możliwości radzenia sobie ze stresem, a zespół cech osobowych R. asportka predysponował powoda do zintensyfikowania przeżywania stresu .biegła oparła się w sporządzonej opinii na dokumentacji medycznej , wiedzy psychologicznej , praktyce zawodowej oraz badaniu powoda. Biegła nie widzi podstaw do wielokrotnego badania powoda, , stwierdza, że wręcz nie powinno się go narażać na wtórna traumatyzację, a odwlekanie operacji wynikające z przedłużania postępowania sądowego ma charakter oddziaływania wtórnie traumatyzującego i zatrzymującego powoda w podejmowaniu decyzji zawodowych oraz wpływa na brak możliwości ustabilizowania sytuacji zdrowotnej, co wpływa na obniżenie samooceny i powoduje trudności psychologiczne w zaadaptowaniu się do obecnej sytuacji zawodowej.

Dowód:

- opinia psychologiczna K- 342-344, opinia uzupełniająca K- 381-382

Od chwili wypadku powód odczuwa bóle kolana oraz piątego palca prawej ręki, bóle w odcinku szyjnym kręgosłupa . Powód oczekuje na środki pieniężne na operacje, a aktualnie nie może wykonywać wyuczonej pracy geologa ani prac fizycznych z powodu ograniczeń wynikających z doznanych urazów. Powód nie może robić i nosić zakupów, niczego nie jest w stanie unieść, a po wypadku wymagał pomocy żony, leczenia i rehabilitacji, które do chwili obecnej nie zostało zakończone.

Powód nie może także pracować przy remoncie garażu i wokół domu, musi wynajmować ludzi i ponosić koszty. Powód nie zapisał się na operacje w ramach NFZ ponieważ pracownica strony pozwanej wskazała, że powinien minimalizować koszty leczenia, a otrzymana kwota zadośćuczynienia nie wystarczyła nawet na część kosztów leczenia. Z powodu braku środków na operację powód skierował sprawę do Sądu.

Dowód:

- przesłuchanie powoda K- 238

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył co następuje:

Powództwo należało uwzględnić w całości na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego, a w szczególności opinii głównych i uzupełniających powołanych biegłych, dokumentacji medycznej, akt szkody oraz przesłuchania powoda.

Na podstawie przepisu art. 445 § 1 k.c. w wypadkach przewidzianych w artykule poprzedzającym sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Katalog wypadków, w których można żądać zadośćuczynienia określa przepis art. 444 § 1 k.c. stanowiąc, że w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty.

Na żądanie poszkodowanego zobowiązany do naprawienia szkody powinien wyłożyć z góry sumę potrzebną na koszty leczenia, a jeżeli poszkodowany stał się inwalidą, także sumę potrzebną na koszty przygotowania do innego zawodu.

Zgodnie z przepisem art. 822 § 1 k.p.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony.

Sprawą sporną była wysokość należnego powodowi zadośćuczynienia oraz odszkodowania. Strona pozwana zgłosiła też wniosek o powołanie nowego biegłego psychologa. Wniosek ten nie został uwzględniony bowiem zarówno opinia główna jak i uzupełniająca biegłej psycholog jest szczegółowa, zrozumiała i logiczna, a biegła wywiodła i uzasadniła wnioski i motywy opinii, co wskazuje, że wniosek strony pozwanej zmierza do przewlekłości postępowania i uniemożliwienia powodowi podjęcia koniecznego leczenia i nie jest uzasadnione narazanie powoda na dalsza traumatyzację.

Zgromadzony materiał dowodowy opisany w ustaleniach stanu faktycznego wskazuje, że strona pozwana wypłaciła powodowi w toku likwidacji szkody 3 000 zł., wywodząc, że jest to kwota odpowiednia.

W zakresie wysokości zadośćuczynienia Sąd wziął pod uwagę obowiązujące w tym zakresie orzecznictwo Sadu Najwyższego, w tym wyrok z dnia 3 lutego 2000 r. wydany w sprawie I CKN 969/98 (LEX 50824), w którym SN wypowiedział się o charakterze, jaki spełniać ma zadośćuczynienie, wskazując: "Zadośćuczynienie nie jest karą, lecz sposobem naprawienia krzywdy. Chodzi tu o krzywdę ujmowaną jako cierpienie fizyczne, a więc ból i inne dolegliwości oraz cierpienia psychiczne, czyli negatywne uczucia przeżywane w związku z cierpieniami fizycznymi lub następstwami uszkodzenia ciała, czy rozstroju zdrowia w postaci np. zeszpecenia, wyłączenia z normalnego życia itp. Celem zadośćuczynienia jest przede wszystkim złagodzenie tych cierpień. Winno ono mieć charakter całościowy i obejmować wszystkie cierpienia fizyczne i psychiczne, zarówno już doznane, jak i te, które zapewne wystąpią w przyszłości (a więc prognozy na przyszłość). Przy ocenie więc "odpowiedniej sumy" należy brać pod uwagę wszystkie okoliczności danego wypadku, mające wpływ na rozmiar doznanej krzywdy.

Rozważając wysokość w jakiej winno być zadośćuczynienie wypłacone, należy rozważać każdy przypadek indywidualnie, ponieważ jak stwierdził Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 12 września 2002 r., wydanemu w sprawie IV CKN 1266/00 (LEX nr 80272) określenie wysokości zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w razie uszkodzenia ciała powinno się opierać na obiektywnych i sprawdzalnych kryteriach, kierować się jego celami i charakterem, przy uwzględnieniu jednak indywidualnej sytuacji stron.

Ustalając wysokość zadośćuczynienia Sąd ma dosyć szeroką swobodę w tej kwestii. Zdaniem Sądu przyznane dodatkowe zadośćuczynienie w wysokości 27 000 zł jest adekwatne do stopnia cierpień powoda zarówno fizycznych jak i psychicznych, jakich w wyniku wypadku doznał oraz ograniczeń będących skutkiem wypadku- powód odczuwa dolegliwości bólowe i jest przed operacją w trakcie leczenia.

Łączna kwota zadośćuczynienia w wysokości 30 000 zł stanowi zatem, zdaniem Sądu kompensatę zarówno dolegliwości jak i doznanego uszczerbku na zdrowiu powoda, który w chwili wypadku miał 29 lat, obecnie ma 31 lat i czeka go operacja kolana, której wyniki są niepewne.

Jak wskazał w orzeczeniu z dnia 10 lipca 2013 r. / I ACa 391/13/ Sąd Apelacyjny w Katowicach opisując okoliczności wpływające na wysokość zadośćuczynienia: "Ustalając wysokość zadośćuczynienia należy mieć na uwadze wiek poszkodowanego, rodzaj i rozmiar doznanych obrażeń, stopień i rodzaj cierpień fizycznych i psychicznych, intensywność (natężenie, nasilenie) i czas trwania tych cierpień, ewentualnie stopień kalectwa, nieodwracalność następstw uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia (kalectwo, oszpecenie), skutki uszczerbku w zdrowiu

na przyszłość (np. niemożność wykonywania ulubionego zawodu, uprawiania sportów, pracy artystycznej, rozwijania swoich zainteresowań i pasji, zawarcia związku małżeńskiego, posiadania dzieci, utrata kontaktów towarzyskich, utrata możliwości chodzenia do teatru, kina, wyjazdu na wycieczki), rodzaj dotychczas wykonywanej pracy przez poszkodowanego, który powoduje niemożność dalszego jej kontynuowania, poczucie nieprzydatności społecznej i bezradność życiowa powstałe na skutek zdarzenia wywołującego obrażenia ciała, konieczność korzystania ze wsparcia innych, w tym najbliższych, przy prostych czynnościach życia, konieczność przedstawiania przez sumę zadośćuczynienia odczuwalnej wartości ekonomicznej, przynoszącą poszkodowanemu równowagę emocjonalną, naruszoną przez doznane cierpienia psychiczne - nie będącej jednakże wartością nadmierną w stosunku do doznanej krzywdy, co wynika z kompensacyjnego charakteru zadośćuczynienia, ewentualne wynikające z uszkodzenia ciała ograniczenie wydolności pracy i utrudnienia w jej wykonywaniu, a niestanowiące podstawy do przyznania renty inwalidzkiej czy uzupełniającej, indywidualne właściwości i subiektywne odczucia osoby pokrzywdzonej, jeśli będą istotne na tle konkretnej sprawy, trwałość kalectwa, powodującego cierpienia fizyczne oraz ograniczenie ruchów i wykonywanie czynności życia codziennego." / LEX nr 1349914/

Te właśnie okoliczności zostały wzięte pod uwagę przy ustaleniu, że strona pozwana powinna dopłacić powodowi do przyznanej już kwoty 3000 zł dalsze 27 000 zł , jako kompensatę doznanych cierpień, uszczerbku na zdrowiu, ograniczeń fizycznych będących następstwem wypadku oraz długotrwałego oczekiwania na operację, której odkładanie pogarsza stan zdrowia fizycznego i psychicznego powoda, a operacja i tak obarczona jest ryzykiem niepewnych rokowań na przyszłość.

Sąd uwzględnił nadto młody wiek powoda, ograniczenia w życiu codziennym, rodzinnym i zawodowym oraz stałe trwające od 2 lat dolegliwości bólowe.

Zdaniem Sądu strona pozwana uznała powództwo co do zasady wypłacając część kosztów leczenia, dojazdów i zadośćuczynienia, a zgłoszone roszczenie co do wysokości z uwagi na opisane dolegliwości, wysoki uszczerbek na zdrowiu, konieczność operacji uzasadniają uwzględnienie powództwa w całości.

O kosztach postępowania orzeczono po myśli przepisu art. 98 k.p.c.